

chi phí đều giống nhau xét về khả năng giải trình chi phí công tác của mọi người. Ví dụ, mua một cái bình với giá 5 đô-la cho một người lạ rõ ràng là vượt quá giới hạn nhưng mua cho người ấy một cốc nước ngọt trị giá 8 đô-la ở một quán bar thì dễ giải trình hơn. Sự khác biệt không phải ở chi phí của món hàng hay nỗi sợ hãi bị phát hiện mà là khả năng của con người giải trình sự hợp lý của các khoản chi tiêu.

Một số nghiên cứu khác cũng cho những kết luận tương tự. Chúng tôi phát hiện ra là đa số mọi người nộp lại hóa đơn thiếu trung thực cho nhân viên hành chính.

Cách đây vài năm, tôi đã trải nghiệm về sự không trung thực. Ai đó đã vào được tài khoản Skype của tôi (một phần mềm trực tuyến rất tuyệt vời) và yêu cầu tôi trả một khoản tiền để lấy lại tài khoản PayPal (một hệ thống thanh toán trực tuyến).

Tôi nghĩ thủ phạm không phải là một tên tội phạm chuyên nghiệp. Nếu thế anh ta đã có thể đột nhập vào Amazon, Dell hay là một tài khoản thẻ tín dụng và nhận được nhiều tiền hơn thế. Vì vậy, tôi nghĩ đó là một cậu nhóc thông minh hoặc một cậu học trò đã từng bị tôi cho điểm kém và quyết định trả thù tôi vì điều này.

Liệu cậu nhóc này có lấy tiền từ trong ví của tôi không, ngay cả khi biết chắc rằng không ai có thể bắt được nó? Tôi nghĩ câu trả lời là không. Khi đột nhập vào phần mềm Skype của tôi, cậu nhóc có thể thực hiện hành vi gian dối mà không cảm thấy bị chỉ trích về mặt đạo đức.